

Nr 237

Av herr Larsson i Norderön m. fl., *angående enhetliga trafikförsäkringspremier och bensinpriser.*

Trafikförsäkringsbolagen har tillsammans med försäkringsinspektionen överenskommit om en indelning av riket i s. k. tariffområden, inom vilka olika premietariffer tillämpas. Enligt denna överenskommelse finns det tre tariffområden, ett för Norrland, ett för storstäderna och ett för Svealand och Götaland i övrigt. Försäkringspremierna är enligt detta system för Norrlands vidkommande högre än i storstadsområdena och väsentligt högre än i Svealand—Götalands landsortsområde. För en bil med tjänstevikt av högst 1 100 kg exempelvis är trafikförsäkringen i Norrland 150—200 kronor dyrare än i det sammanhängande Svealand—Götalandsområdet.

De högre bilförsäkringspremierna i Norrland har från försäkringsbolagens sida motiverats med att skadekostnaderna per försäkring där varit högre än i landet i övrigt. Anledningen till dessa högre kostnader i Norrland har icke klarlagts. Vanligen anföres dock, att de stora avstånden i Norrland och den glesa trafiken med därav föranledda högre hastigheter leder till större trafikskadefrekvens. Vidare har framhållits, att Norrlands förhållandevis sämre vägar medför ökade risker för trafikskador. Dessa riskskillnader skulle sålunda motivera högre försäkringspremier i Norrland.

Även om de statistiska undersökningarna kan utgöra underlag för högre premiesättning i Norrland, är det enligt vår mening orimligt, att Norrland på sätt som sker skall missgynnas. De sämre vägarna utgör redan i och för sig ett handikapp för norrlandstrafiken. Det kan då icke vara motiverat, att de även skall få inverka till dyrare trafikförsäkringar. Härtill kommer ju även att bensinpriset är högre i Norrland än i övriga delar av landet. Turismen, som är av stor betydelse för Norrland, torde även bära uppmärksammas i sammanhanget. Norrland kan glädja sig åt en ständigt ökande turistström. Men det synes oss orimligt, att bilturister, som till följd av ovana vid de norrländska vägförhållandena sannolikt ökar trafikskaderiskerna, skall ha billigare försäkringspremier än norrlänningarna.

Bilismen är av utomordentlig betydelse särskilt för Norrland med dessa stora avstånd. Det framstår därför som angeläget, att bilismen i Norrland icke försattes i sämre position än vad som gäller för landet i övrigt. Rättvisan synes oss kräva, att bilförsäkringspremierna i Norrland hålles i nivå med premierna i det sammanhängande Svealand—Götalandsområdet. Den

bästa lösningen torde vara att de nämnda tariffområdena sammanslås till ett enda område med över hela landsorten enhetliga premier. Försäkringsinspektionen, som har att övervaka ifrågavarande verksamhet, bör söka träffa överenskommelse med försäkringsbolagen om en sådan tariffområdesindelning.

Därest denna väg icke skulle visa sig framkomlig, bör det övervägas att genom sänkning av fordons- eller bensinskatten lämna bilägare i Norrland kompensation för de högre trafikförsäkringspremierna. I detta sammanhang bör man även pröva möjligheterna av att genom sådan skattesänkning lämna kompensation till bilägare för högre bensinkostnader i de områden, där högre bensinpris uttages.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om prövning av möjligheterna att uppnå enhetliga trafikförsäkringspremier i Norrland och Svealand—Götalands landsortsområde samt över hela landet enhetliga bensinpriser i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 27 januari 1959

Erik Larsson

i Norderön

Harald Larsson

i Hedenäset

Jan-Ivan Nilsson

i Tvärålund

Thorbjörn Fälldin